

отеждено на бездѣйствие. Отъ една страна, то не можало да земе рѣшителна инициатива, и да обяви престольтъ вакантенъ. Отъ друга страна, ако то искало да защити и прекрие Лудвигъ XVI съ авторитетътъ си, то тѣзи защита би се оказала твърдъ недостатъчна защото авторитетътъ на събранието въ значителна степенъ билъ подкопанъ. Въ началото на засѣданията си, националното събрание било съставено на половинъ отъ депутатитъ на дворянството и духовенството. Тѣзи депутати, които народътъ не искалъ и не можалъ да ги счита за свои представители, съставили дѣсната страна на събранието, и почти презъ всичкото време на засѣдаието, всичкитъ се показали като явни врагове на революцията, и като безусловни привърженици на стария порядъкъ. Мнозина отъ тѣзи депутати избѣгали задъ граница, когато емиграцията захванала да се усилва и влѣзнала въ мода. Когато дворянството и духовенството били унищожени, като отдѣлни съсловия, тогава депутатитъ на тѣзи несществуващи съсловия, очевидно изгубили всѣкакъвъ смисълъ, и се обърнали въ ходящъ анахронизмъ. Но при все това, анахронизмътъ продължавалъ да засѣдава въ събранието, да произнася рѣчи и да подава гласове. Въ половината на 1791 година, дѣсната страна на събранието се състояла отъ 300 челоувка, които като произвѣждали много шумъ като заявявали тържественни протести, и по найъ безпристрастенъ образъ, като балансирали между различнитъ съпки на централната партия на лѣвата страна, развличали силитъ на